

Aprendre del futbol femení

Jocs Olímpics de Beijing – 2008

Aquest estiu, per raons que ara no venen al cas, he tingut l'oportunitat de veure gran quantitat d'esdeveniments esportius arrel dels Jocs Olímpics de Beijing (Pekí).

Com no podia ser d'una altra manera, el futbol ha acaparat gran part de la meua atenció per diverses raons: una, per comprovar tota la fornada de joves futbolistes que en gran part juguen a la lliga espanyola (la de les estrelles, segons diuen). Dos, per comprovar com els més grans de 23 anys que tenien permesa la participació (un per selecció) transmetien la seva experiència als més joves (casos com el de Riquelme o Ronaldinho). I tres, per veure si hi havia novetats tècniques i estratègiques, que pot ser son les coses que més m'atrauen d'aquest esport.

No m'he pogut sostreure d'observar el futbol femení i he notat que aquesta modalitat ha evolucionat molt d'ençà uns anys. A mida que passaven els minuts d'aquell Suècia-Xina em quedava meravellat. No vaig poder establir determinats paral·lelismes entre el futbol masculí i el femení i em van quedar moltes dubtes sobre quin m'agradava més. Em va sorprendre gratament la selecció brasilera, on una tal Marta (o Martinha) és la màxima figura i tot i que no van guanyar l'or, van fer millor paper que els seus homònims, l'equip masculí. Us explico les diferències (que n'hi ha) que més em van sobtar:

- Tècnica individual – no hi ha masses diferències: tant dones com homes et fan regats, rabones, centres a l'àrea, internades fins la línia de fons, llencen faltes directes a la creueta
- Força física - ¿sexe dèbil?: les noies van al xoc com els homes, fiquen el peu sense por, es llencen al terra per robar una pilota, salten de cap exposades als cops de colze, xuten de lluny grans cacaus...
- Posicionament – els mateixos moviments: és igual que l'entrenador d'un equip femení sigui una dona o un home. El futbol té un A, B, C força universal (i pot ser massa previsible). Les dones vasculen en defensa igual que els homes i en atac veiem moviments i desmarcatges força similars
- Estratègia – visió d'atac: pot ser noto més ambició atacant amb les dones que amb els homes, fent que els partits femenins siguin autèntics “anar i venir” d'una porteria a l'altra

Hi ha detalls que em sobten gratament, com és que una jugadora sueca va marcar un gol i es va aixecar la samarreta tapant-se el cap, deixant els sostenidors a la vista, o que dos jugadores van intercanviar la samarreta al final del partit sense cap tipus de pudor.

Però el que vull remarcar son les diferències que he notat entre dones i homes al futbol, que m'han sorprès molt i molt gratament:

- Les fèmines no escopeixen al terra, al contrari que els homes, que de vegades surten en primer pla en las retransmissions esportives durant quatre segons i ho fan set vegades, cosa que no he entès mai, perquè després d'haver jugat durant quasi quaranta anys, jo mai he tingut la necessitat d'escopir mai
- Les noies no fan conte (“cuento”) quan reben una falta. S'aixequen i com si tal cosa. De fet no he vist que cap jugadora necessités assistència mèdica durant el partit.
- Al futbol femení no he vist en cap moment, ni tant se vol a l'ajustada final Estats Units – Brasil, la més mínima pèrdua de temps si un equip anava guanyant

Cap concloure doncs, que el futbol femení és molt més noble que el dels homes, que no haurien de deixar de fer una ullada els partits de dones, per veure si se'ls hi quedava alguna cosa positiva.

Al UE Cabrera no hi ha futbol femení i de debò crec que això ens aportaria una bufada d'aire fresc a un esport dominat per homes.

Noies de Cabrera, apunteu-vos-hi.

Feu els vostres comentaris a opinio@uecabrera.org.

Nacho Jiménez